Knud Kristian West

beat

Betalt
5,00

NR. 7
1965
PRIS KR. 1,98 incl. oms.

NY SERIE :
„BEAT besøger ...“
Denne gang :
le Carrousel

ROY ORBISON beat

beat

BEAT udgives hveranden fredag af forlaget
Interpresse A/S. Tryk: Stenby Tryk A/S
Ansvarshavende redaktør: Erik Haaest
I redaktionen: Torben Jørgensen
Redaktion og annoncer:
BEAT
Gasværksvej 10 A, København V.
Tlf. EVa 1144. Drej (0138) 1144.

BEAT BESØGER..."

I dette nummer af BEAT indledes en ny serie „BEAT besøger". Vi starter i det københavnske poptempel „le Caroussel", hvor toppen af poppen altid har stået på plakaten.

I næste nummer følger en reportage fra Ålborg, og derefter kommer besøgene slag i slag.

Hveranden søndag besøger BEAT en ny by eller egn. Arrangementet sker i forbindelse med den lokale popklub eller poprestaurant. BEAT står for arrangementet og tager den økonomiske risiko. Vi håber at interesserede klubber og arrangører vil henvende sig til os, dersom man er interesseret i et BEAT-besøg.

Når BEAT tager disse arrangementer op sker det i ønsket om at tilfredsstille læsernes krav om mere stof om de mange, gode provinsorkestre og provinsklubber, som findes. Vi vil meget gerne skrive om alle de lokale orkestre og solister, og vi mener på denne måde at kunne komme et stort skridt ad denne vej.

Til de mange gode orkestre „udenfor Valby Bakke" vil vi sige: Vi lider ikke af københavneri herinde på Gasværksvej 10 A. Vi ved, at der er masser af gode solister og orkestre i provinsen. Send os stof og billeder. Vi vil gerne bringe nyheder om jer. Men I må selv give os et praj om de ting, der angår jer.

Til popklubberne og poprestauratørerne: Skriv til os, dersom I er interesseret i at huse BEAT en søndag med et „BEAT besøger"-arrangement. Vi kommer gerne.

Og til alle (læsere, popklubber, arrangører o.l.): Ret så vidt muligt alle henvendelser til os pr. brevkort (i nødsfald brev). Vore telefoner er blokerede hele dagen. Hjælp os ved at skrive i stedet for at ringe. Venlig hilsen

Redaktionen

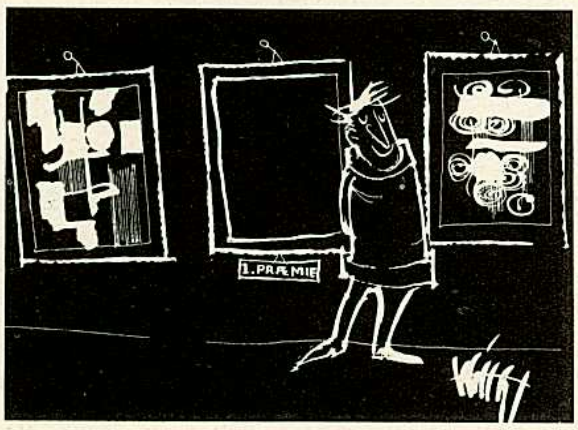

SÅ SENDER VI KUPONER IND!

Så skal vi til det. Med dette nummer af BEAT følger 4. og dermed sidste samlekupon til konkurrencen „Hvem skal rejse til Rivieraen med Sir Henry og Gunilla Thorn?"

For at deltage i den spændende lodtrækning skal I gøre følgende:

1. Udfyld navnekuponen herunder og klip denne ud sammen med samlekupon nr. 4.
2. Læg samlekuponerne 1—4 i en kuvert, som frankeres med 50 øre.
3. Skriv udenpå kuverten:
   „Riviera-rejsen"
   BEAT
   Gasværksvej 10 A
   København V.
4. Indsend kuverten, så den er os i hænde senest fredag d. 18. juni kl. 12. Kuponer, som indkommer efter dette tidspunkt, kan ikke deltage i lodtrækningen.

Resultatet af lodtrækningen offentliggøres i BEAT nr. 9, som udkommer fredag d. 9. juli. Så er der en hel måned til at forberede rejsen i.

Vi starter fra Kastrup søndag den 8. august og er hjemme i Danmark igen søndag den 15. august, så alle kan nå at begynde rettidig i skolen efter ferien.

I alt udtrækkes 20 vindere i konkurrencen. så der skulle være fine chancer for at vinde turen.

I næste nummer fortæller vi nærmere om rejsen. Under opholdet i Italien bor vi ved Rivierabyen Varaze. Gunilla Thorn og Sir Henry vil sørge for, at de 20 vindere får otte dages herlig ferie.

Navnekupon til konkurrencen om „20 Riviera-rejser"

Indsenderens navn: .....

Alder: .....

Adresse: .....

.....

Evt. telefonnummer: .....

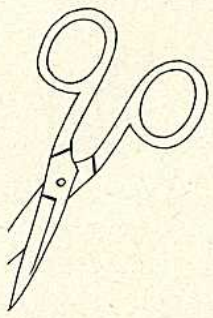

KUPON NR. 4

Nu kommer ELVIS

Her er nyheden, som alle europæiske Elvisfans har hungret efter i årevis: ELVIS KOMMER!!!

Desværre lider den af én væsentlig mangel for at være fuldkommen: Elvis vil næppe give nogen koncerter, trods tilbud helt op til 900.000 danske kroner for én optræden. Årsag: Elvis Presley kommer til Europa for at indspille en film, og i realiteten optræder han overhovedet ikke længere på tribuner.

Men alligevel: Elvis kommer. Det er hovedsagen. Filmselskabet MGM i USA bekræfter at Elvis sidst på dette år, antagelig i december, rejser til Vesttyskland for at indspille en film om den del af sin egen livshistorie, som hed „Amerikansk base-soldat i Vesttyskland".

I forbindelse med filmarbejdet vil Elvis få tid til overs, og det er disse pauser, som han vil udnytte til goodwill-besøg i de forskellige europæiske lande.

Dels vil Elvis holde pressekonferencer, der giver hans store publikum lejlighed til at høre og se endnu mere til manden, som i dag ubestridt er solistkongen i den populære underholdningsbranche. Dels vil han utvivlsomt vise sig på køreture gennem de forskellige landes hovedstæder, og man kan næppe tænke sig, at han ikke i den forbindelse vil søge en eller anden form for kontakt med sine fans.

Nyheden, som BEAT hermed bringer solo, vil utvivlsomt medføre nye pristilbud til Elvis Presleys chefmanager Tom Parker.

BEAT har foregrebet begivenhederne ved telefonisk at tale med Tom Parker:

— Der kan intet endeligt siges, fortæller han, men jeg kan ikke se, hvorledes vi skulle kunne nå koncertoptræden i København. Vi kommer på besøg i København, det er sikkert. Men koncerter bliver en umulighed.

Måske undrer man sig og siger: Elvis skal vel bare være her en halv dags tid. Der er ikke langt fra Tyskland.

Deri tager man fejl. Elvis forbereder altid koncerter måneder i forvejen. Han lægger repertoire, bestemmer scenepåklædning, vælger orkester, og først og fremmest: Øver, øver, øver. Jeg kan ikke se, hvor han skulle få tiden fra til koncertoptræden i Europa overhovedet. Desværre.

Men vi kommer til Danmark. Vær vis på det. Elvis har før været i „Wonderful Copenhagen". Det skete i al stilhed, mens han lå som soldat i Tyskland. Han taler tit om, at der skal vi endelig se at komme til igen. Det gør vi til vinter, slutter Tom Parker.

Her begynder en ny serie, som fortæller om, hvad der egentlig er blevet af de førhen så berømte stjerner.

Denne serie omfatter de mest berømte sangere og grupper fra de „gyldne rock'n roll år", som begyndte i 1953. F. eks. Elvis Presley, Tommy Steel, Little Richard.

Hvad blev der af rock'erne I

BILL HALEY

Bill Haley og hans kometer er for de helt unge sikkert ganske ukendt, men han fortjener mere end nogen anden at blive omtalt. Det var nemlig Bill Haley, der startede det, vi idag kalder „Beatmusik", altså rock'n roll.

Da Bill Haley startede sin gruppe, kaldte han den for „Bill Haley's Saddlemen". Som det fremgår af navnet var det country and westernmusik, gruppen spillede. Men i 1953 var orkestret simpelthen kørt træt af den slags musik, og man forsøgte sig med noget mere rytmisk. Bill Haley skrev en melodi, som han kaldte „Crazy, man crazy", og gruppen skiftede samtidig navn til Bill Haley and his Comets. Derefter indspillede man pladen på Decca, og den første succes var hjemme. Melodien var let at synge med på, og den kraftige rytme fik igen folk ud på dansegulvet. Melodien blev fint placeret på den amerikanske hitliste og var samtidig medvirkende til, at gruppen kunne smykke sig med den fornemme vinderbetegnelse i musikbladet „Billboard": „Årets bedste, lille gruppe".

Året efter kom der rigtig gang i sagerne, og millionsælgere som „Shake, rattle and roll" og „Rock around the clock" gik op som nr. et på hitlisterne.

Filmselskaberne kappedes om at få fat på gruppen, og det blev Columbia-film, der sejrede. Her indspillede Bill Haley filmen „Rock around the clock", som gik sin sejrsgang over hele verden. Flere film fulgte, og især i England var man begejstret for Bill Haley's musik. Da han i 1957 kom på turne til England, modtog mere end 4.000 fans ham i London, og han fik en modtagelse som ikke stod ret meget tilbage for the Beatles USA-modtagelse sidste år.

Bill Haley's musik satte rigtig gang i musikverdenen, som på dette tidspunkt var helt nede og netop trængte til noget nyt. Og nyt var lige, hvad man fik. Rock'n rollmusikken gav en række unge chancen for at komme frem. Navne som **Elvis Presley, Little Richard, Tommy Steele** og mange andre dukkede op. Naturligvis var den enorme popularitet, som Bill Haley and the Comets nu nød, kun et spørgsmål om tid. Kritikerne spåede gruppen en levetid på lidt mere end et år, men her tog man dog fejl, idet gruppen stadig i 1958 var en uhyre populær gruppe. Det var dette år, Billy Haley skrev sin nu verdensberømte sang „Skinnie Minnie", som nu snart alle grupper har indspillet. Efter denne tid dalede populariteten en del, men i 1963 fik den atter et opsving, idet gruppen i Mexico fik et hit med „Florida twist" samt vandt titlen „Bedste udenlandske gruppe".

Bill Haley and his Comets har indspillet en masse plader, bl.a. omkring 20 LP-plader, men i de sidste år er der er ikke kommet ret meget på plade! Gruppen hører til verdens mest berejste.

De rejser simpelthen så meget, at der ikke rigtig er tid til pladeindspilninger. Deres rejseplan for februar og marts i år så f. eks. således ud: England, USA, Mexico, Tyskland, Frankrig og Canada. Ikke mindre end 6 lande på mindre end to måneder, så man forstår, at gruppen ikke har meget tid til pladeindspilninger.

Bill Haley and the Comets har netop indspillet en plade for „ABC Paramount" i USA, „Stop, look and listen" hedder den. Måske udsendes den herhjemme i løbet af en måned. Hvem ved, det bliver måske et comeback for den førhen så berømte gruppe.

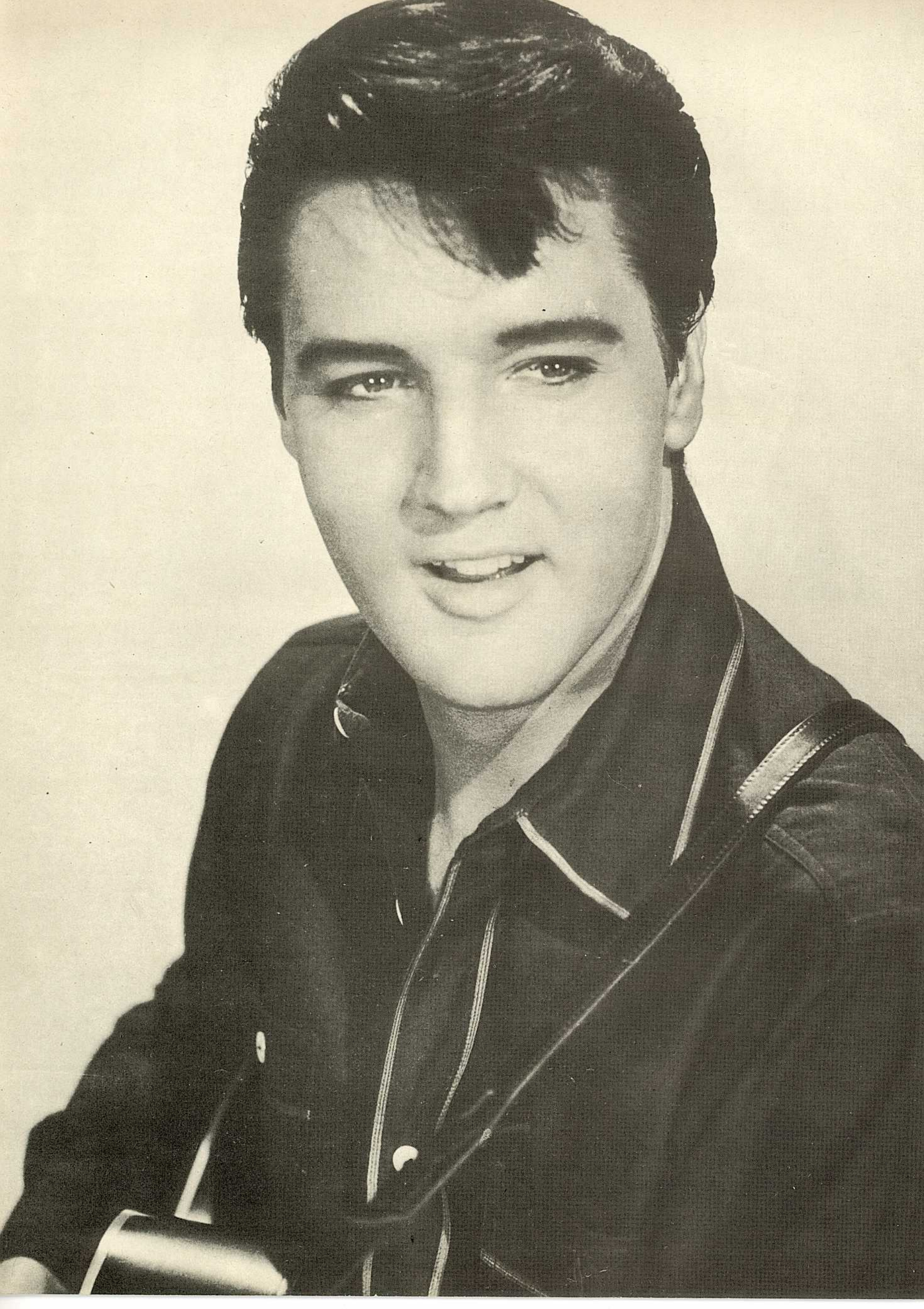

Dette er et rigtigt snapshot. En vaks fotograf snuppede forfængelige Ringo Starr, da han forleden på gaden i London fik øje på en automatvægt. For tyk?

Den engelske filmkomiker Peter Sellers og hans svenske kone May-Britt Eklund kom forleden til Rom med deres få måneder gamle datter. Her er de fotograferet i Roms lufthavn, før Peter Sellers tog til studierne, hvor han skal indspille en italiensk film „Caccia alle volpe".

Jørgen Mylius aflagde forrige uge besøg hos Jack Fridthjof i Nykøbing Mors. Fridthjof er manden bag det idealistisk arbejdende pladeselskab BEAT RECORD. Mylius lytter herover til selskabets nyeste plade „She Said Yeah" med Horsens-orkestret The Rockets.

Skål i kaffe! Efter veloverstået gerning slappede de fire gutter af på BEAT's redaktion. Den gamle, fine redaktør havde selv brygget den, når han nu alligevel var blevet forstødt fra sin læderstol.

Hayley Mills (th) synes nu at være godt dækket ind i filmbranchen. Hendes far, filmskuespilleren John Mills har købt et selskab. Første film er en Hayley Mills-film. Manuskript: Mary Hayley Bell, mor til Hayley og gift med John Mills. Her sidder familietriumviratet under indspilningen. Den engelske titel bliver „Bats with Baby Faces".

Filmhelten Roch Huason er i Hollywood blevet udsat for stærk kritik fra kolleger, fordi han overser amerikanske skuespillerinder som medspillere i sine film til fordel for europæiske. Man forstår godt Rock Hudsons interesse i f.eks. de to europæiske „donnaer" herover, til venstre Gina Lollobrigida (partner i filmen „Strange Bedfellows") og Claudia Cardinale („Blindfold").

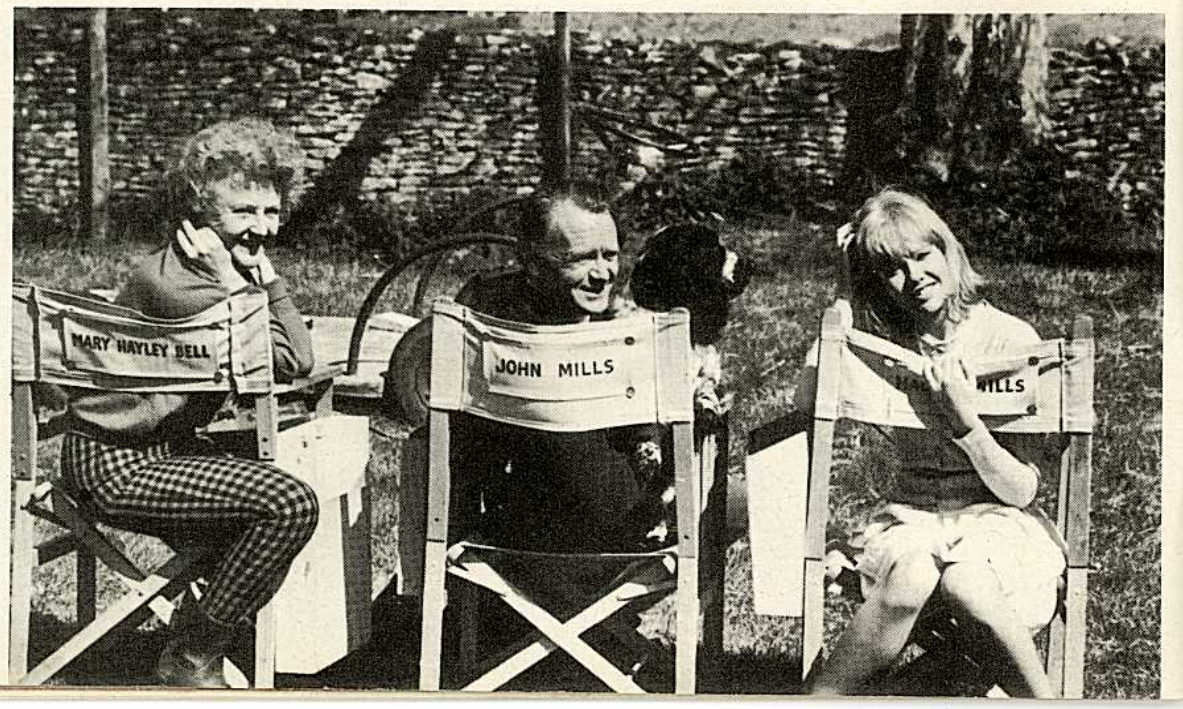

KORT & GODT om STORT & småt

Elvis Presley er blevet religiøs pa sin nyeste single „Crying in the chapel", der allerede ligger pa hitlisterne i USA.

The Kinks indspiller nu næsten kun numre, der er komponeret af deres sanger Ray Davies. Hans nyeste hedder „Set me free". Den ligger i øjeblikket i Englands top tyve.

Den australske folkesanger-gruppe The Seekers, der toppede hitlisterne over næsten hele verden med „I'll never find another you", rejser nu efter næsten et helt ars ophold i England tilbage til Melbourne.

Organisten Allan Price har forladt The Animals, fordi han ikke kunne holde ud at rejse sa meget. Allan Price brød med gruppen kort tid for deres Skandinaviens-besøg.
Resten af The Animals har nu fundet hans efterfølger. Det bliver den 24 ar gamle Dave Rowberry, som tidligere spillede med orkestret The Ronnie Scott Organisation.

Billy J. Kramer har fæet sit længe ventede comeback til de engelske hitlister med „Trains and boats and planes". Den er skrevet af de berømte popkomponister Bacharach og David, som har skrevet sange til næsten alle verdens popstjerner.

The Beach Boys har indtil dags dato solgt ti millioner singleplader af mærket Capitol.

Den engelske popgruppe Them, der toppede den engelske hitliste med „Here comes the night", har ligesom The Animals skiftet deres organist ud. Pete Bardens er tradt ind istedet for John McAuley. Pete Bardens har før spillet i The Cheynes. Them er igang med at indspille deres første LP.

The Beatles har indspillet to numre specielt for det amerikanske marked. Det er de to gamle rock-numre „Dizzy miss Lizzie" og „Bad boy".

The Rolling Stones har aflyst deres tur til Vest-Tyskland, der skulle have fundet sted i juni, for at koncentrere sig om radio- og TV-promotion.

Tom (It's not usual) Jones vil tilbringe det meste af sommeren i USA. Han forlader England den 12. juli og vil blive i USA i et endnu ubekendt tidsrum.

Freddie and The Dreamers har faet deres tredie guldplade for „You were made for me". De to tidligere var for „I'm telling you now" og „I understand".

Den engelske sangerinde Sandie Shaw skal optræde som eneste solist pa The Gala Festival Night i Palm Beach, Cannes, den 27. juli. Marlene Dietrich optradte der sidste ar og aret for Pat Boone.

Den danske gruppe The Black Devils har skiftet hele tre medlemmer ud. De tre nye medlemmer er: Gert Jensen (bas), Jørgen West (rytme og orgel) og Kjeld Mikkelsen (sang). De eneste, der er blevet tilbage af den gamle garde, er Dan Sorensen (single) og Preben Laivé (trommer). Den tidligere Black Devil Benny Christensen har startet et nyt orkester, han kalder for Bjørnebanden.

Cliff Richard's nyeste single-plade hedder „On my world". Den er ligesom „The minute you're gone" indspillet i USA sidste sommer.

Pa mindre end tre maneder har over 50 forskellige amerikanske kunstnere indspillet hver sin version af Petula Clark's „Downtown".

Den danske popgruppe The Rocking Ghosts har mistet en mand. Det er deres bassist Johnny Dyrberg Larsen. Lægen tilrådede ham at holde op som pigtrådsmusiker, da han ikke kunne holde til at rejse så meget rundt.

Den amerikanske popgruppe Walker Brothers, der tog til England for at fa succes, har fæet deres første plade „Love Her" på den engelske hitliste.

Den uopslidelige operette LANDMANDSLIV bliver nu filmatiseret. ASA og Nordisk Film Kompagni producerer filmen sammen og ERIK BALLING iscenesætter. Indspilningerne påbegyndtes d. 20. maj og blandt de medvirkende er POUL REICHHARDT, ELLEN WINTHER, HELGE KJÆRULFF-SCHMIDT, FRITZ HELMUTH, POUEL KERN, LONE HERTZ, MORTEN GRUNWALD, HANS KURT og HELLEVIRKNER. Premiere i slutningen af september.

The Hollies er en af de solide grupper indenfor engelsk pop, hvis plader aldrig nar helt til tops, men altid holder sig i midten af top tyve.
The Hollies er alle meget store samlere af antikke ting. De håber at bringe en masse sjældent med sig hjem fra deres turne i USA.

Den 16-årige ANN MARI MAX HANSEN har sagt nej til at spille revy i ar, idet hun for et stykke tid siden fik en enestående chance, som hun straks greb. Fra maj og sommeren igennem synger hun i Kölner Philharmonikernes Kor, dels for at lære sproget, dels for at fa sin stemme skolet.

LOTTE TARP er nu ogsa ved at skabe sig et filmnavn i Sverige, hvor hun i de sidste to måneder har opholdt sig, mens indspilningerne til en ny kriminalfilm star pa. Fra 2. pinsedag star hun pa scenen pa „Friheden" i Arhus hos den unge teaterdirektør Birgit Meller, hvos hvem hun skal spille i Sommerrevyen „Drømmen om Friheden".

I slutningen af august eller begyndelsen af september far en ny SANDRA DEE-film Danmarkspremiere. Det er I'D RATHER BE RICH, der pa dansk antageligt kommer til at hedde „En pige med penge", et sjovt, tosset og festligt lystspil, hvor den alderstegne MAURICE CHEVALIER spiller en filur af en bedstefar. Sandra Dee's to opvartende kavallerer, spilles af den nye stjerne ROBERT GOULET samt af ANDY WILLIAMS der, à la Frank Sinatra crooner „Almost There", „Where Are You" og „It Had to be Yor". Det er en underholdningsfilm, vi kan glæse os til.

Den amerikanske folkesanger Bob Dylan skal under sit besøg i England indspille en ny LP. Hans sidst udkomne LP i England hedder „Bringin it all back home".

Ray Davies fra The Kinks har komponeret gruppens sidste hit „Set me free", der er pa vej op ad den engelske hitliste.

Interessen for engelske pigtrådsgrupper i Danmark synes at være dalende. Den norske impressario Arne Bendixen har nu købt The Searchers i 12 dage i juni måned. Han har prøvet at fa dem afsat, men ingen af de danske arrangører turde tage risikoen.

Den engelske topgruppe The Rocking Berries, („He's in town") har skiftet deres bassist Roy Austin ud, til fordel for Bobby Thomson, der har spillet med „Cliff Bennet and the Rebel Rousers".

The Searchers vil tilbringe en del af sommeren i USA. De rejser den 15. juli til Chicago, hvor de optræder i tre dage. Hele turneen varer 5 uger.

The Hollies, den engelske popgruppe, har aflyst deres lange USA-turné til sommer. De optræder i stedet i september måned pa det berømte Paramount Theatre i New York.

Efter opfordring gentager vi her kuponen fra BEAT nr. 5 om køb af „Idoltrøjer".

..... klip til bladets kant .....

BEAT
Gasværksvej 10 A
København V.

Send mig venligst følgende idoltrøjer pa efterkrav:

..... stk trøjer med navnet
stor/mellem/lille

..... stk trøjer med navnet The Rolling Stones
stor/mellem/lille

..... stk trøjer med Peter Belli et Les Rivals
stor/mellem/lille

Jeg er indforstaet med, at der betales kr. 33.75 pr. bestilt trøje ved modtagelsen.

Navn: .....

Adresse: .....

DEFENDERS

EROBRER BEAT'S REDAKTION

Pludselig kom de op på BEAT's redaktion: Rudolf, Ken, Flemming og Jens, kort sagt The Defenders. Desmed sig i redaktørens stole, slog op i et nummer af BEAT og sagde:

— Hvornår har BEAT tænkt sig at bringe noget om os?

— Synes I måske ikke snart, det var på tide at skrive historien om The Defenders?

— Ellers kan vi saftsusemeselv gøre det!

— Tilmed bliver det med solonyheder på, for af en eller anden besynderlig grund er der aldrig nogen, der har gidet høre længe nok på os til at få fat i den virkelige, sandfærdige historie. Og den er ellers skæg og usædvanlig nok.

Den fine „gamle" redaktør trak sig mere end skyndsomst tilbage fra sin redaktørstol, og valpladsen blev overladt til de fire erobrere.

Hver gang en telefon ringede på redaktionen, greb de røret førend nogen kunne forhindre det. Lige meget hvad folk ringede og spurgte om (Undskyld, hvis nogen af læserne har ringet og fået en lidt usædvanlig modtagelse i telefonen), så stillede Defenders dem straks spørgsmålet:

— Kunne I ikke tænke jer at høre den virkelige historie om The Defenders?

Og lige meget, hvad folk svarede, lød det fra de fire herrer:

— Jamen, så laver vi dén. Den kommer i BEAT nummer 7!

På næste side står historien. Og det skal indrømmes: Den er ikke kedelig!

„Anders And"
og Blondie's Busser"
gav Danmarks top-orkester
THE DEFENDERS
ideen til sangen og dansen,
som er blevet orkestrets
kendingsnummer:

„KOM MAJ DU SØDE MILDE"!

Det gik således til: Vi havde en periode spillet i restaurant Jomfruburet i København, fortæller drengene. Vi var allerede da klar over, at vi var ret stærke, men vi manglede et smash-hit, en idé, som kunne fænge. Vi havde leget med sangen „Mashed Potatoes", og vi havde også øvet med parodier på andre popgrupper, netop med den melodi. Vi var faktisk nået så langt, at vi kun manglede noget til en selvironisk parodi på „The Defenders".

En aften kom Rudolf grinende med dagens BT. „Her er salmen, drenge!" skreg han. Vi styrtede derhen, og den første reaktion var at skråle „ØV-ØV-ØV". Rudolf havde peget på en tegning af Blondie's Busser i sit evindelige badekar. I taleboblen stod, hvad han sad og sang: „Kom Maj, Du Søde Milde ..."!

Men vi kunne ikke opgive melodien. Samme aften prøvede vi den på publikken, og den virkede. Men der manglede alligevel et eller andet. Det kom næste dag. Da kom Jens styrtende med et gammelt „Anders And og Co.".

— Se, hvad jeg faldt over i aftes, råbte han. — Sangen !!!

— Hvaffor en sang?

— „Kom Maj du søde milde", selvfølgelig! Vi styrtede til. Og hvad så vi? Hele Andebyens kvindeklub på udflugt: Kom Maj ...

Det sjoveste: Alle ænderne havde taget hinanden i vingespidserne og dansede rundt på tå.

— Det er lige os! udbrød Rudolf. Og så øvede vi et dansenummer à la andebyens kvindeklub.

Få dage efter optrådte vi i Falkoner Centret ved koncerten med The Searchers. Dér lavede vi den for første gang som koncertnummer. Successen var der. Vi havde placeret os på toppen. Der er vi stadig, og det er dejligt. Vi håber at kunne blive der i hvert fald hele 1965.

Men det var også resultatet af to års slid, som den aften kronedes med held.

Det var Ken Gudmann og Jens Dahl, som for knap tre år siden startede The Defenders.

— Vi var lige så elendige som andre orkestre, der lige er startet, fortæller Ken. — Vi syntes, vi var verdensmestre, men vi var også de eneste, der syntes det.

Flemming kom med på en skæg måde.

— Ja, jeg boede dengang i Holbæk og tog med toget på arbejde i København hver dag. En dag sad jeg og sov i toget, da der kom en „god dulle" ind. Jeg åbnede et øje på klem, og interessen blev ikke mindre, da hun begyndte at fortælle en veninde, at hun kendte en fyr inde i København, der havde et orkester, som hed „The Defenders". De stod og manglede en sanger, som også kunne spille rytme.

Det gav mig anledning til at komme i snak med hende. Jeg fik et telefonnummer på fyren, og få dage efter var jeg en Defender.

Min musikalske baggrund var god nok. Jeg havde rejst rundt i forskellige foreninger som sanger. Jeg blev kaldt „Holbæks rockkonge". Min debut havde jeg haft i Mørkøv Gøglervogn.

På et tidspunkt, mens vi spillede i restaurant Reci på Nørrebro blev vi uvenner med bassisten. I stedet tog vi en gut med, der hed Rudolf. Han havde irriteret os længe ved at løbe i hælene på os, og hvert andet øjeblik spørge, om han måtte komme op og spille et nummer med. En gang imellem havde vi givet ham lov, så vi kendte allerede hans evner. De var gode nok.

En overgang var vi ved at gå i opløsning, og da Ken fik tilbud fra The Danish Sharks sprang han fra os — i god forståelse med os allesammen, som nok kunne se, at der ikke var penge i Defenders på den tid.

Nu er han tilbage igen. Det er vi alle meget glade for.

Hvis nogen spørger, hvad baggrunden er for vores succes, vil han få svaret næsten i kor: Kammeratskab, kammeratskab og atter kammeratskab.

Vi er sammen altid. Om formiddagen mødes vi for at træne. Vi træner meget. Vi spiser frokost sammen, går i biffen sammen, og om natten, når vi er færdige med at spille, går vi i byen sammen for at feste.

Det orkester, hvor kammeratskabet går i stykker, kan lige så godt holde op med det samme. Det er færdigt. Derfor tror vi på The Defenders.

— Vi kan skændes — voldsomt endda. Men vi gør det altid som gode kammerater.

DUKKEN

FRANCE GALL

France Gall lever i bedste velgående som en af øjeblikkets populæreste sangstjerner.

Når vi skriver det, skyldes det en masse breve fra læsere, som på baggrund af en besynderlig artikel i „Se og Hør" har fået det indtryk, at årets europæiske grand prix-vinderske skulle lide af en uhelbredelig sygdom og balancere på gravens rand.

Dette rygte være hermed manet langt under jorden: France Gall, 17 år og plademillionær er rask og mere end nogensinde i vælten. Hun styrter fra sted til sted for at opfylde alle kontrakter.

Sådan er hun:

Dukken, som France Gall sang om i sin grand prix-sang „Poupé de Cir ..." ligner sangerinden på een måde: De er lige yndige.

France Gall er 17 år (født 9. oktober 1947 i Paris). Hun er opfødt med musik. Hendes far, Robert Gall, har skrevet et utal af sange. Hendes to brødre Patrice og Philippe skriver nu også sange til den talentfulde søster.

Først som 16-årig skrev hun en grammofonkontrakt. Hun havde på det tidspunkt arbejdet meget ihærdigt med sangen, for først at stå frem på scenerne, når hun følte sig hundrede procent sikker. Man mærkede tydeligt på hendes optræden i Napoli, at hun følte sig sikker — uden at dette virkede spor storagtigt. Hun er en sød og yndig teenager.

France Gall bor stadig i Paris. Hun har et lille værelse hos sine forældre med udsigt over verdensbyens berømte tage. Hendes bedste ven er „Nougat", en lille sort puddel. Hun dyrker megen sport, særlig tennis, svømning og sejlsport. Desuden er hun en trofast gæst ved de store fodboldkampe, hvor hun som oftest møder i sweater og slacks.

DUKSEN

DONOVAN

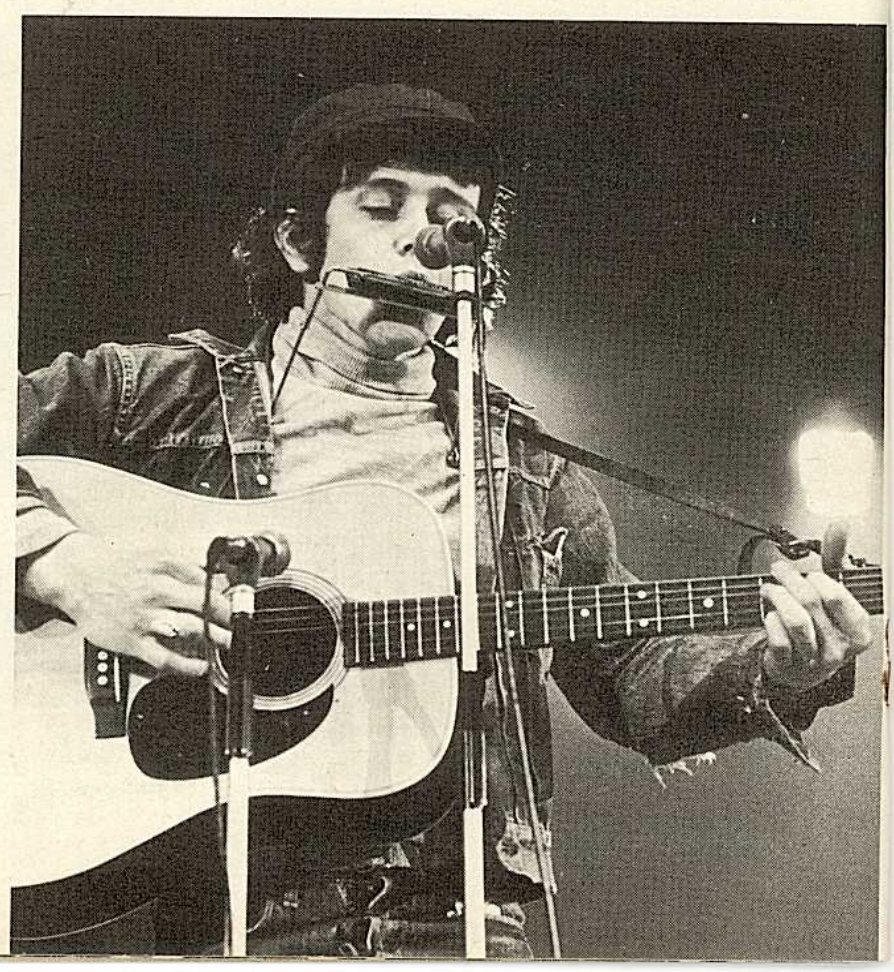

Det store samtaleemne i England i øjeblikket er den unge engelske folkesanger Donovan. Der er dem, der påstår, at han efterligner den populære amerikanske folkesanger Bob Dylan, mens han selv indrømmer, at hans stil er inspireret af den ukendte sanger Woody Guthrie.

Lad os slå fast, at uanset om Donovan er en efterligning af Bob Dylan, så er han dog fabelagtig.

Han ryster den ene melodi efter den anden ud af sine ærmer, og hans lyrik ligger flere klasser over de fleste sukkersøde poptekster.

Donovan er kun atten år. Han har langt, sort-krøllet hår, som hænger ned over kraven på hans jakke. (Se forsiden).

Det lange hår er ikke nyt for Donovan. Det har han haft lige fra sin skoletid. — Der var ingen, der sendte mig hjem for at få det klippet, siger han. — Jeg var ordensduks, og ham kan man ikke sende hjem. — Ordensduks var han blevet valgt til af pigerne på skolen. Dem svigtede han senere ved at forlade skolen, og efter en kort fornøjelse med at lave plastic-soldater på en fabrik, slog han sig på landevejen.

Han drog mod syd, og undervejs traf han andre folkesangere, som boede på strandene langs kysten. Til forskel fra dem skrev Donovan sine egne sange.

Donovan skriver kærlighedssange, som er i besiddelse af en meget skøn lyrik. Desuden skriver han, hvad han selv kalder „Sociale kommentarer", sange, som handler om, hvad der foregår omkring ham, mens han driver gennem livet.

Det var nødvendigt for Donovan at låne en guitar til sin første TV-optræden. TV-folkene mente ikke, at Donovan's egen var præsentabel nok. Den var slidt og ridset og på guitaren var skrevet „This machine kills".

Donovan er klædt udelukkende i blåt cowboy-tøj, der af og til passer. Da en TV-mand prøvede at få ham til at træde i andre klæder, nægtede han med den bemærkning, at hvis han ikke måtte optræde i sit cowboykostyme, ville han ikke optræde. Det fik TV-manden til at bøje sig.

Donovan oplever i øjeblikket en succes uden sidestykke i England.

Hans første plade „Catch the wind" gik direkte ind på Englands top ti, og blev der i flere uger. Han får så mange forespørgsler fra forskellige kunstnere om at skrive sange til dem, at han dårligt kan overkomme at skrive nogen til sig selv.

Når dette har stået på i to år, vil Donovan trække sig tilbage for at koncentrere sig om sit yndlingsopholdssted ... landevejen.

GENERTE GEORGE

Ved et interview vil George Harrison sikkert være den første til at komme med en eller anden vittighed, men alle har bemærket, hvor genert han til tider kan være. Næste gang I ser Beatles i TV eller til en koncert, så koncentrer jer om George.

Læg mærke til hans naturlige forbeholdenhed m. h. t. projektørlyset. Hvordan han hellere vil bringe sin guitarforstærker i orden (ofteunødvendigt) end at være i forgrunden hele tiden. Læg mærke til hans generte smil hver gang kameraet får ham nær på.

Det er også naturligt for George at beskytte sit privatliv. Hans moderne 400.000 kr.'s L-formet hus i Surreys hjerte er på alle sider omgivet af høje, røde murstensmure. Udefra er det umulige at se, hvad der sker indenfor. Selv de lokale handlende ser ham aldrig. De leverer kun til porten.

Hvilken George er det, som opholder sig i sit private „slot"?

Hvis vort kamera kunne se bagved disse mure, ville alt være stille på Harrison-fronten. Vi ville se George som en jeans-og-sweater-dreng. Vi ville se ham ved kaminilden på vinteraftener, når han ikke arbejder. Vi ville se ham nippe til en cola, se fjernsyn eller se hjemmelavede film. Eller spille plader, han holder af at høre sammen med et par virkelige venner, som han lide ham, fordi han er den, han er, og ikke fordi han er George Harrisom fra de berømte Beatles.

Vi ser Pattie Boyd komme for at lave mad til ham. God og sund mad, som han plejede at spise hjemme i Liverpool, før det hele skete.

Som sommeren ville vi se George i haven. Lykkeligt nussende omkring. Sandsynligvis ved at prøve nye instrumenter (han har altid været den mest udstyrs-bevidste Beatle). Vi ville se ham tage solbad. Eller muligvis tillader han sig at lave lidt gør-det-selv tømmerarbejde. Måske tager han en tur i sin bil. Han elsker at køre stærkt. Almindeligvis alene. I det fri, hvor der kun er lidt trafik. Hvor han ikke vil blive besværet af autografjægere. Bare køre stærkt. Med vinden og radioen som selskab. Nå ja, og

måske også med Pattie. Selvfølgelig holder George af at gå ud af og til. F. eks. til Londons luxuriøse Ad Lid Club. Men hvorfor holder han af de mørke, tågeagtige natrestauranter? Dér har han ro. Dér ved man, hvordan han virkelig er. Han danser og drikker lidt. Lytter til sine favoritplader, uden at nogen laver ståhej.

Vi føler, at dette er den virkelige George Harrison. Og at den ofte-citerede, brand-vittige Harrison, kun er det halve af sandheden. Inderst inde er han en hjemme-natur. Generte George.

Dansk popgruppe vækker forargelse

I forrige nummer fortalte vi om X-Group, som iklædte sig sorte masker og mystik for at vække interesse hos publikum. (Et forsøg, som så vidt vi kan se, ikke har givet synderlige resultater).

Nu kommer næste udslag: The Beat-Makers, som ved at iklæde sig præstekjole-lignende dragter og behænge sig med kors og pibekraver har søgt det samme resultat som X-Group, Harmony Spooks og Rocking Ghosts: Hurtig publicity.

De skiftede navn til „The rocking Priests" og drog på svensk turné.

Resultat: Publicity i form af et ramaskrig: Folk skrev læserbreve og præster klagede. Ja, en svensk biskop gik til rigsdagen for at få sligt forbudt.

Forbuddet udeblev. Og sært nok: Tilbuddene også. Arrangørerne turde ikke engagere „de rokkende præster".

Årsagen til ramaskriget var næppe så meget præstekjolerne som krucifikser, de foldede hænder og de himmelvendte øjne, som drengene stillede op foran hver eneste præssefotograf.

Og så deres kælenavne til hinanden: „Judas", „frelserdrengen", „pastoren".

Vor mening: Vær originale! Det er helt i orden. Men den slags kan sagtens gøres uden at træde på andre menneskers følelser. Blasfemi er for billigt et middel.

Hvis „Beat-Makers" kan spille, må der være succesmuligheder, også i dagligtøj.

CIRKUS-POP i TOP

Det blev alle tiders succestur for det københavnske orkester „Finn Tony and Them", som i mere end fire uger har turneret i Jylland med Cirkus Vivi.

De fem drenge var kun engageret for otte dage, men efter premieren i Frederikshavn 2. påskedag blev de straks prolongeret yderligere otte dage. Senere kom to andre otte-dages prolongationer til, så det, der skulle have været en uge i stedet blev mere end en måned.

Nu kan drengene imidlertid ikke rejse med Cirkus Vivi længere. De må overholde de mange kontrakter, som ligger til dem fra før turneen.

Formentlig kommer Finn Tony and Them dog til at slutte sæsonen for Cirkus Vivi, idet orkestret endnu ingen engagementer har i september. De har sagt ja til at komme tilbage til Cirkus Vivi 14 dage, dersom man ikke forinden har engageret sig til anden side.

Successen i cirkus skyldes sjovt nok avisernes **dårlige** anmeldelser. Alle de konservative venstreblade skrev, at „den slags" bestemt ikke hørte hjemme i de gode, gammeldags cirkustraditioners Cirkus Vivi. Når ungdommen hørte og læste den slags bemærkninger, tænkte alle: „Tak, det må vi hen og se. Så er der måske alligevel noget i et ellers gammeldags cirkus, som kan interessere os unge!"

Derfor trak Finn Tony and Them fuldt hus hver eneste dag.

Det var med sorg i sinde, at Finn Tony (trommer), Dennis (single), Palle (rytme), „Mersey" (bas) og sangeren Danny („Danmarks Hector") sagde farvel til cirkusfolket. Men pligterne kaldte. Dem er de nu i færd med at opfylde.

Ny serie: beat besøger

Med dette nummer af BEAT indledes en ny serie „BEAT besøger ...". Serien har tilformål at give de lokale orkestre og solister lejlighed til at vise, hvad de duer til.

BEAT's medarbejdere ved udmærket, at der rundt om i landet findes fremragende orkestre, som man blot ikke hører om, fordi København nu en gang ligger lidt afsides.

Serien „BEAT besøger ..." er et forsøg på at hjælpe gode provinsorkestre frem i søgelyset.

Hver gang „BEAT besøger ..." en by, opfordres alle lokale orkestre til at møde frem og give en prøve på deres kunnen. Det populæreste orkester — der uddeles hver gang stemmesedler til publikum, og det er tilladt at tage fanklubben med — vil få en hel side i BEAT.

Besøget har et dobbelt formål: Nemlig også at skaffe godt reportagestof til bladet.

Efter et „BEAT besøger"-arrangement vil BEAT bringe en fleresidet tekst- og fotoreportage om besøget. Her vil være billeder af alle optrædende orkestre, af publikum, vindere i lodtrækninger og konkurrencer og så videre. Det vindende orkester vil i forbindelse med reportagen få en hel side, hvori BEAT fortæller om orkestret — og selvfølgelig bringer orkestret på et stort billede.

Når I læser i BEAT, at der inden længe kommer et „BEAT besøger ..." arrangement, bedes interesserede orkestre straks skrive og tilmelde sig arrangementet.

Skriv på åbent brevkort til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V og mærk kuverten „BEAT besøger ...".

På snarligt syn
Redaktionen

På dansegulvet i forgrunden drejer de dansende sig og i baggrunden drejer baren, der er bygget som en karussel — deraf navnet på hele etablissementet „le Carrousel".

Parodisten Alvin Linnemann virkede som BEAT's konferencier.

„Le Carrousel" i København — tidligere Atlantic Palace er frem for nogen anden dansk restaurant poppens top-tempel. Derinde spiller kun toppen af poppen, så det faldt os helt naturligt at lave første „BEAT besøger ..."-arrangement her.

Hovedparten af Københavns ungdom kommer som stamgæster i „le Carrousel", og det er ikke mange af provinsens popinteresserede, som besøger hovedstaden uden at aflægge karussellen en visit.

Den daglige entre ligger på omkring 3—4 kroner. Om lørdagen er entreen 10 kroner, men så er det også kvalitet, gæsterne får for pengene.

Den aften, vi besøgte „le Carrousel" spillede det engelske orkester The Konrads og de to danske orkestre The Hitmakers og Joe E. Carter's Group.

The Konrads er et virkeligt godt orkester fra Birmingham. De sluttede nu til den første, og blev afløst af The Cockneys fra Liverpool. The Cockneys har tidligere været i karussel-

DE SPILLEDE...

Det engelske orkester The Conrads kastede sig over de nye eksemplarer af BEAT.

Hitmakerne tog scenevant musikbalkonen i besiddelse og spillede til dans.

Joe E. Carter's Group, som den aften spillede i „le Carrousel" for første gang, gjorde sig fint hos det kræsne publikum.

..... le Carrousel

len, hvor de blev meget populære. Karussellen kører altid med et engelsk orkester. I en tid, hvor interessen mere end nogensinde koncentrerer sig om England, er det selvsagt interessant hele tiden at modtage impulser fra Storbritaniens gode grupper.

The Hitmakers havde kun få dage tilbage, før de atter rejste på turne til Finland. De er lige ved at være bedre kendt deroppe end herhjemme. Hvis det virkelig er rigtigt, hvad de fire hitmakere sagde, at de er ved at være glemt i Danmark, er det både synd og skam. Hvor er de dygtige. Måske er de ikke helt fulgt med tiden, men den stil, de spiller, går nu aldrig af mode. Den kan simpelthen karakteriseres som „god musik".

Joe E. Carter's Group — Danmarks Rolling Stones — optrædte denne aften i „le Carrousel" for første gang, men direktør **Kaj Paustian** genengagerede dem med det samme til september måned — det er det første tidsrum, det populære orkester har ledigt. I juni og august optræder de på Bakkens lige så berømte poptempel „Place Pigalle", de har lige været i Enghaveparken, på Amager Travbane ved stoc-car-premiere, til KB's pokalfest og i juli skal de bl.a. optræde som kombineret showmusikere og ringridere ved Sønderborgs ringriderfest.

Det er ganske enkelt en fantastisk karriere for de fem gutter: I dag for tre måneder siden begyndte de at spille sammen. 13. marts vandt de konkurrencen som „Danmarks Rolling Stones" i Tivoli. Derefter spillede de ved Stones og Kinks-koncerterne. I dag er de en af landets dygtigste og bedst kendte grupper.

Karussellens lokaler er fremragende. Der er to barer i hovedrestauranten. Den ene er indrettet i en almindelig tivoli-karussel, som drejer rundt, når drejelystne gæster putter en krone i den. Lokalet er smukt dekoreret, musikken står højt hævet over folket på en balkon og rundt ved bordene serveres mad og drikkevarer — også spiritus — til meget lave enhedspriser. På første sal er der music-box og bowlingbaner.

Når der er stuvende fuldt hus i „le Carrousel", er der henved 1200 mennesker. Lørdag oplever man tit at se 4—500 ventende i kø udenfor i det lysegrønne håb, at nogen derinde skal få lyst til at gå, så der kan blive en ledig plads.

Man forstår det. „Le Carrousel" er et godt popsted.

De fem hitmakere. Fire hører til den kendte gruppe af samme navn, manden i midten er direktør Kaj Paustian, som med sin idé om et eksklusivt pigtrådstempel i København har lavet årets største hit. De fire musikere er fra venstre: Torben Sardorff (trommer), Jørgen Krabbenhøff (vocal og rytme), Bjarne de la Mott (bas) og Steen Bergstrøm (single).

Næste gang „BEAT besøger ..." er stedet Svendborg.

Søndag 20. juni kl. 18–24 er vi gæster hos Svendborg popklub på restaurant Viking. Alle fynske orkestre inviteres hermed til at møde og konkurrere om at blive kåret til det populæreste orkester og dermed redde sig en hel sides tekstomtale og billede i BEAT. Også dem, der ikke vinder, vil blive bragt i BEAT, idet vi har vor dygtige reportagefotograf med os.

For publikum bliver der lejlighed til at vinde dejlige præmier og stemme om, hvilket orkester, man synes er det populæreste blandt de gode, lokale grupper.

OBS: Hovedpræmien til publikum er en ferierejse til Mallorca!

Som toppen på kransekagen:

FRA KØBENHAVN TAGER BEAT ET SOLISTORKESTER MED TIL SVENDBORG. DET BLIVER:

Joe E. Carter's Group

Til orkestre og læsere: Vi ses i restaurant Viking søndag den 20. juni. „BEAT besøger Svendborg" i fulde seks timer, kl. 18–24.

På gensyn
BEAT

DE VANDT...

Aftenen igennem arrangerede BEAT forskellige lodtrækninger og konkurrencer. Hovedpræmierne var to Riviera-rejser. De heldige blev Per Flemming Gert, Guldbergsgade 5 og impressario Birger Gylling, Ved Harrestrup Å 19.

BEAT's medarbejder Torben Jørgensen delte nye nummer af bladet ud til alle, som denne aften kom i „le Carrousel". Her får tre unge damer et gratis nummer.

Som det vil være tilfældet ved alle „BEAT besøger ..."-arrangementer var der denne aften publikumsafstemning, om hvilket orkester, der er det populæreste af dem, der har spillet i „le Carrousel". Valget faldt på Defenders, som I derfor kan læse en stor artikel med i dette nummer af bladet. Blandt de, der stemte, blev ti udtrukket. De ti får tilsendt hver en grammofonplade som præmie. Det blev:

Joan Krantz, Kapelvej 50, 1.
Roland A.B. Madsen, Frederiksdalsvej 78, Virum
Per Rosendahl, Ægirsgade 32, 1.
Bodil Larsen, Studiestræde 4, Holbæk
Ib Stjernekilde, Mørk Hansensvej 9
Ulla Becher, Masnedøgade 9, 2., Ø.
Lone Elmdahl, Snoghøjalle 19.
Judy Bøgelund Pedersen, Haydnsvej 15, 1., SV
Åse Jensen, Dronninggårdsalle 126, Holte

Danske FANKLUB-adresser

European Spotnicks Fan-Club for Denmark
v/ Keld Grosen
Hans Egedesvej 67
Århus N.

FAB Fan-Club
Maltagade 3 b
Kbhvn. S.

International Fan-Club
H. C. Ørstedsvej 52 A
Kbhvn. V.

The Official Kinks Fan-Club of Denmark
Maltagade 3 b
Kbhvn. S.

Matadorernes and The Kinks Fan Club
v/ Niels Christensen
Hvidovrevej 88, II
Valby.

Elvis Presley „Loving You" Fan Club
c/o Poul Foged
Rœhr pr. Thisted.

The Official Peter Belli et Les Rivals Fan-Club
Maibritt Bladt
Sct. Markuskirkepladsen 32
Århus C.

Peter Belli Fan-Club
Vesterbrogade 31
Kbhvn. V.

The Official P.J. Proby Fan-Club of Scandinavia
Maltagade 3 b
Kbhvn. S.

The Rolling Stones Fan-Club
Maltagade 3 b
Kbhvn. S.

beats brevklub

Optagelse i denne rubrik koster 2,50 kr. i frimærker, som indsendes til BEAT, Gasværksvej 10 A, København V. Kuverten mærkes „BEAT's Brevklub".

Johnny Jørgensen, Blågårdsgade 31, 1., København N. Idoler: Cliff, Stones. Ønsker brevveksling om alt.

Kirsten-Marie Sloth, Svankjær pr. Bedsted, Thy. Idoler: The Beatles. Ønsker brevveksling om alt.

Bent Møller, Pramstedvej 24, Varde. Interesse: Beatmusik (Beatles). Ønsker brevveksling med pige på samme alder (17).

RILLE·RACE

Pladenyt om nye plader

Nu kom The Animals' anden LP. Den blev indspillet mens organisten Allan Price endnu var med i gruppen.

The Animals beviser endnu en gang, at de er den popgruppe, der kommer nærmest den ægte rhytm'n blues.

Flere af numrene er endog så jazz-prægede, at mange popfans måske vil vægre sig ved at købe denne plade.

Endnu en gang beviser The Animals, at de er en af Englands bedste grupper ... om ikke den bedste.

Cliff Richard: „Angel"/„Razzle, Dazzle". (Colombia).

Dette er Cliff's nyeste singleplade i Danmark. „Angel" er et gammelt Elvis Presley nummer fra filmen „Follow that dream". Melodien er ikke særlig spændende, men Cliff synger den godt. B-side er et meget gammeldags rock nummer.

„Mess around" er en god indledning for denne LP. Forspillet minder om musikken til en fjernsyns-serie, men den går snart over i en hurtig pulserende rytme. Eric Burdons stemme kommer dog ikke rigtig til sin ret i dette nummer.

The Animals sætter tempoet ned i „How you've changed", hvor Eric Burdons vocale udfoldelser har et snit af Mick Jagger over sig. Den langsomme rhytm'n blues melodi bliver bedre for hver gang, man hører den.

„Halleluja, I love her so" behøver nok ingen nærmere præsentation. Den iørefaldende Ray Charles komposition blev indspillet af Melvis and his Gentlemen for et par år tilbage.

„I believe in my soul" er en af de mest gospel-prægede melodier på pladen. Musikken holder sig i baggrunden, og Eric Burdon klager sig igennem på rigtig neger-manér. Dette nummer er også komponeret af Ray Charles.

„Worried life blues" minder en del om den foregående melodi. Den indledes med orgel a la „Time is on my side". I denne blues melodi lægger Eric Burdon hele sin sjæl i sim stemme. Et godt nummer for dansende par, når lyset er slukket.

„Roberta" er det sidste nummer på denne side. Det er en happy-go-lucky bôogie woogie. Den mindre om et hurtigt Fats Domino nummer. Ikke så god som de foregående sange.

Vi vender pladen.

„I ain't got you" er et af de få kommercielle numre på pladen. En iørefaldende melodi i hurtigt tempo. Den er ideel ved danse parties.

I samme tempo bevæger sig „Bright lights, big city". Eric Burdon snakker sig gennem de første to vers, hvorefter de andre bakker ham op på deres instrumenter. Et af rhytm'n blues numrene.

„Let the good times roll" er komponeret af gruppens idol, blues-sangeren John Lee Hooker. The Animals har arrangeret den om, så den er blevet lidt mere pop'et i deres version. Et af de bedste numre på LP'en.

Eric Burdon's egen komposition „For miss Caulker" er b-siden på deres sidste hit „Bring it on home". Den langsomme blues bliver sunget af Eric Burdon, der udfolder sin „negroide" stemme i al dens pragt. I dette nummer kommer Allan Price's fantastiske klaverspil rigtigt til sin ret.

Som sidste nummer på deres LP eksploderer The Animals i „Roadrunner". Et hurtigt rock nummer som en værdig afslutning på denne plade.

Hermans Hermits: „Mrs Brown you've got a lovely daughter"/„Wonderful World". (Colombia).

Med „Mrs. Brown" lå Hermans Hermits på førstepladsen i USA i hele fem uger. Hermans synger den på ægte cockney-engelsk, akkompagneret af en banjo. Bagsiden „Wonderful World" blev hans hit i England, hvor den opnåede en syvendeplads.

Marianne Faithfull: „This little bird"/„Morning Sun".

Den engelske folkesangerinde Marianne Faithfull præsenterer her sin sidste nye single, der figurerer på hitlisterne i England. „This little bird" er en sød lille melodi, der bliver udmærket sunget af Marianne Faithfull. „Morning Sun" er i samme stil, men dog kanpt så iørefaldende.

BRENDA LEE: „Truly, truly, true"/„I still miss someone" (Braunswick). Lille „Miss Dynamite" er i det romantiske hjørne på den nye plade, med to ikke særligt iørefaldende melodier. I „Truly, truly, true" lyder det i visse passager, som om Brenda Lee prøver at efterligne Eartha Kitt. Bedre held næste gang Brenda.

THE BARRON KNIGHTS WITH DUKE D'MOND: „Pop go the workers 1 and 2" (Metronome). Den fantastiske engelske gruppe The Barron Knights har specialiseret sig i at parodiere deres kolleger. Først med „Call up the Groups", nu igen med „Pop go the workers". Denne gang går det ud over The Rolling Stones, The Supremes, The Bachelors, Sandie Shaw, Val Doonican og The Beatles. Hvorfor hente dyre popgrupper i England, når vi kan få The Barron Knights? De kan parodiere dem alle.

TOP 20

1. Rock and roll music, The Beatles, (Odeon), (2)
2. Poupee de cire, poupee de son, France Gall, (Philips), (1)
3. The last time, The Rolling Stones, (Decca), (3)
4. Belinda, The Rocking Ghosts (Metronome), (8)
5. Ticket to ride, The Beatles, (Parlophone), (4)
6. Cadillac, The Defenders, (Sonet) (0)
7. Lille fregnede Louise, Johnny Reimar, (Philips), (5)
8. Tell me, The Rolling Stones, (Decca) (9)
9. Lille Dukke, Gitte Hænning, (HMV) (12)
10. Do the clam, Elvis Presley (RCA), (6)
11. Under the boardwalk, Someones, (Sonet), (15)
12. Gabrielle, Bent Werther and 31/2 (Life), (10)
13. Ta' en pause, Eugen Tajmer, (RCA), (16)
14. Angel, Cliff Richard, (Columbia) Downtown, Petula Clark, (Vogue), (23)
15. Hallo De der, Grethe og Jørgen Ingmann, (Metronome), (13)
16. Goodbye my love, The Searchers (Pye), (0)
17. The birds and the bees, The Defenders, (Sonet), (0)
18. Ensom er jeg, Bjørn Tidmand, (Odeon), (24)
19. The minute you're gone, Cliff Richard, (Columbia), (22)
20. Kjeld og Dirch, Kjeld Petersen og Dirch Passer, (Philips), (8)

aktuelt PORTRÆT

„Rock-Nalle" fra Odense er sikker på succes, hvor han optræder. Sidste år optrådte han blandt andet i Enghaveparken, som han satte på den anden ende. Publikum ville ikke slippe ham.

„Rock-Nalle" begyndte at synge i 1958 i et orkester, der kaldte sig The Teddy Bears. Orkestret holdt sammen til 1961. Efter gruppens opløsning ville „Nalle" ud at se sig om. Han tog hjemmefra og „tomlede" det meste af Europa rundt. Det eneste han havde med sig var en guitar. Ved hjælp af den og sin stemme tjente han til livets ophold.

Da chancen for at komme til Australien bød sig, var „Nalle" ikke sen til at tage den. Han opholdt sig der i ca. et år, hvor han opnåede at blive sanger i et af Australiens topgrupper The Dell Fives og blandt andet optrådte i en række fjernsynsudsendelser. „Rock-Nalle" drog afsted hjemmefra med kun 1,50 krone på sig og vendte hjem med over 15.000 kroner.

Efter hjemkomsten for ca. 2 år siden har „Nalle" sunget i et par orkestre, der dog ikke rigtig passede ind i „Nalles" stil. På baggrund af uroen i den danske popverden, hvor forskellige danske grupper opløstes, er „Nalle" ved at finde frem til det helt rigtige.

„Nalle" og hans gruppe danner sammen et af Danmarks stærkeste orkestre, og der strømmer allerede tilbud ind fra hele landet.

IDOL BAROMETER!

1	BEATLES
2	ELVIS PRESLEY
3	ROLLING STONES
4	CLIFF RICHARD
5	THE KINKS
6	P. J. PROBY
7	THE DEFENDERS
8	LOLLIPOPS
9	GEORGIE FAME
10	SIR HENRY AND HIS BUTLERS

Selv om der denne gang ikke er sket væsentlige ændringer i toppen, hvor Beatles, Stones, Elvis og Cliff holder sikre pladser, er barometret alligevel meget interessant:

„Peter Belli et Les Rivals", som før lå på en smuk sjetteplads, er røget helt ud, utvivlsomt på grund af de senere ugers „rivalravage", som ikke har været medvirkende til at styrke orkestrets popularitet.

Til gengæld er Sir Henry og butlerne kommet med på listen. Kinks, Defenders, Lollipops og Proby ligger og slås om sidste halvdels pladser.

Da flere har spurgt, skal vi gentage:
Skriv åbent brevkort til:

„Idolbarometret"
BEAT,
Gasværksvej 10 A,
København V.

og husk: På kortets hvide side må **kun** stå hvilket navn du stemmer på til idoltoppen.

I må f. eks. gerne stemme på eet medlem i en gruppe (f. eks. Paul McCartney).

Mellem indsenderne til „Idolbarometret" trækkes hver gang lod om ti grammofonpladepræmier. Vinderne denne gang blev:

Niels Clausen, Tværgade 16, Nykøbing F.
Trine Breinholt, Sønderlandsgade 21, Holstebro
Ove Østergård, Vesterbakke 30, Broager
Hans Aage Nielsen, Hjallerup
A. Dalsing, Maribovej 30, Nakskov
Hans Chr. Meyer, Carstensgade 24, Tønder
Richard Pade, Klanpenborgvej 14, Klampenborg
Søren Christensen, „Egely", Hald Ege pr. Viborg
Erik Olsen, Baldersvej 15, Torslunde
Ranvig Nielsen, Grønnegade, Gandrup

Midt i en pigtrådstid

VED TORBEN HØYER

Det begyndte for knapt et år siden med nogle enspaltede annoncer i de engelske musikblade. HERMANIA IS HERE stod der. Ingen anede, hvad det skulle betyde.

Men bag disse annoncer stod lanceringen af en meget ung TV-skuespiller, PETER NOONE som popsanger under navnet HERMAN'S HERMITS. Han var 16 år (nu 17) og udtalte efter at han første gang havde nået toppen i England med „I'm Into Something Good", at det var da ikke noget at råbe op om, fordi enhver idiot kunne komme på hitlisterne i vore dage. Han er født i Newcastle og taler derefter, han har to skæve hjørnetænder, en del siger han er tudegrim, en hel del andre, at han er noget af det mest nuttekære. Just nu er Herman udkommet i Danmark med en plade, som Amerikanerne var så forelskede i, at den lå 3 uger som nr. 1 overthere — og den hedder „Mrs. Brown You've Got A Lovely Daughter", den er i George Formby tempo, og den

største fornøjelse angående den for mit vedkommende er Hermans' dialekt. Den er brød værd!

Efter denne plade, med den ikke ringere „Wonderful World" på den anden side, er der slet ingen tvivl længere — annoncerne talte sandt: HERMANIA IS HERE!

Og lissså snart man bliver populær, begynder rygterne at svirre. HERMAN forbindes i øjeblikket stærkt med raggar-sangerinden TWINKLE, hende der elsker motorcykler og ikke mindst kavalerer, der kører sig ihjel på sådanne, men selv efter at have læst et 3 sider interview angående evt. forhold de to imellem, er det ikke lykkedes mig at finde ud af noget. De holder vist nok hinanden i hånden en gang imellem til stor forargelse for P.J. PROBY, der synes de er nogle værre pattebørn.

P.J. var nemlig selv et stort pattebarn, da han første gang røg på limpinden. Han har et forlist ægteskab bag sig i U.S.A. Nu deler han kun tilværelsen med en vis MR. PRESIDENT, en stor hvid køter med flopører og store himmelvendte glukker af et mærke, som jeg desværre ikke kender navnet på.

Det er lige før Proby's vovse får mere omtale i de engelske blade end Proby selv. Den store, amerikaner er nu atter tilladt af engelsk TV, så længe det varer. For nylig henrykkede han det stockholmske publikum — og forargede aviserne med alt, hvad dette ord indebærer — når han flintrede omkring som en sindsyg på scenen med den ene af sine verdensberømte sko mellem tænderne. Han er bunden af alt fastslog den pophadende (men Beatles-elskende) „Expressen" — og ih, hvor folk elsker bunden nu for tiden!

LILL-BABS bliver nu også indrulleret i THOMAS FRITSCHS' liste over snart utallige yndige medspillersker. Det bliver i et tysk TV-show, som hedder det modsatte af WILLY FRITSCHS' store schlager fra 30'erne: Das Gibt's Doch Zweimal! Torben Hoyer

NU KOMMER HIT HOUSE III

Hit House-koncernen bliver stadig større. Det er kun få måneder siden, poptemplet i Frederiksberg Alle fik en lillebror på Nørrebro, som blev døbt Hit House II. Nu kommer Hit House III, idet man har købt Søpavillonen på H.C. Andersens Boulevard — lige midt mellem radiohuset og Rådhuspladsen. Overtagelsen sker 1. august, men først til september starter man som Hit House.

I forbindelse med starten på Hit House III, er det direktør Povl Parris' agt at sætte den daglige entre til 1,50 kr.

Foruden de tre Hit House har koncernen også købt restaurant Arena på Åboulevarden. Den vil blive drevet videre i sin hidtidige form som en restaurant for voksne.

TIDENS TOP TEKST

FERRY CROSS THE MERSEY

tekst og musik af Gerry Marsden
Sangen stammer fra filmen af samme navn

Life goes on day after day,
Hearts torn in every way.
So ferry cross the Mersey,
'Cos this's the place I love
And here I'll stay.

People they rush everywhere,
Each with their own secret care.
So ferry cross the Mersey,
And always take me there
The place I love.

People around ev'ry corner,
They seem to smile and say,
We don't care what your name is, boy,
We'll never send you away.

So I'll continue to say,
Here I always will stay.
So ferry cross the Mersey,
'Cos this land's the place I love
And here I'll stay,
And here I'll stay,
Here I'll stay.

Skriv til...

Gunilla Thorn,
Beat
Gasværksvej 10 A
Kbh. V.

FILM OG KLOKKEKLANG
Hvornår kommer den film med Peter Belli og dig? Har Peter indsunget „Giddy up a ding dong"?
Bjørn Belli-fan

Det bliver vist ikke før, der bliver tre torsdage i én uge. Filmfolk er noget sløve. Det er Sir Henry, der har indsunget den der med „ding-dong".

SØVNIG?
Jeg er en dreng på 18, som gerne vil i seng med min pige, men hun vil ikke.
„Den tvivlrådige"

Sove kan du da gøre, når du bliver gammel. Tante Gunilla.

DER ER MÅL
Vil du gerne oplyse, hvor gammel Peter Belli er? Hvad er dine mål?
En Bellist

Peter Belli er 21, snart 22. Mine mål: At få to pladehits ud i Danmark foruden den, jeg for et år siden lå på den engelske hitliste med.

ELVISETTE
Er det Elvis, der synger den dybe stemme på pladen „In My Fathers House." Inge Kjeldsen

Sikkert. Det er i hvert fald ikke mig — selv om stemmen ligner min meget.

TREKANTDRAMA
Vi er to piger, der er vilde efter én dreng. Vi ved ikke, hvem af os, han bedst kan li'. MK. og W.L.

Spørg ham — så er I sikre på at ødelægge alle chancer.

HÅBLØST TILFÆLDE
Hvordan får jeg overbevist mine forældre om, at Hit House er et pænt sted.
Kinks-fan

Opgiv det. Tyv tror nu en gang hver mand stjæler, og dine forældre tror vel, du er lige som de var i din alder.

FOR SENT
Jeg er blevet vildt forelsket i en flot fyr. Jeg ved godt, hvor han bor, hvordan kommer jeg i kontakt med ham.
„den forelskede"

Prøv at gå op til hans dør, ring på og sig: Jeg kommer fra Skattevæsenet. De kan slippe for at betale skat i dag, hvis De inviterer mig ud!"

REVNENDE LIGEGLAD
Hvorfor har P. J. Proby fået bukser, der ikke revner i sømmene.
Hanne Jensen

Han var selv i tvivl om ideen med de „revne-bukser". Flere gange faldt den uheldigt ud.

LIVET ER HÅR(D)T
Min mor og far siger, jeg skal klippes. Hvad skal jeg gøre?
Tommy, Fredericia

Det skulle vel ikke være svært. Der må da også findes herrefrisører i Fredericia.

Skriv til...

Sir Henry
Beat
Gasværksvej 10 A
Kbh. V.

DET GAMLE TESTAMENTE
Vi har læst i Beat, at P.J. Proby hed Marcus og var blikkenslager. Kender du ikke en, der hedder Lukas og er skorstensfejer.
Ulla Pedersen og Birgit Bundgaard
Bremerholm
St. Lyngby

Nej, men jeg kender en, der hedder Matthæus og er jord- og betonarbejder.

FAVORITPIGE
Kan du beskrive mig din favoritpige?
Bente

Alle, der synes om Sir Henry and his Butlers, hører til mine favoritter.

X-GROUP
I Beat nr. 4 så jeg et billede af en gruppe, der kaldes X-Group. Nu vil jeg gerne have at vide, om denne gruppe før hed The Bristols.
Anne Maria Sleth Hansen

Nej, X-Group og The Bristols har intet med hinanden at gøre.

FORLOVELSE
Kan du afgøre et væddemål? Er du forlovet? Thomas P

Ja, jeg kan. Nej, jeg er ikke.

IKKE ENDNU
Kan du oplyse mig, om Chuck Berry er død. Kristine Petersen

Chuck Berry lever stadig i bedste velgående.

CHARMERENDE
Er Gunilla Thorn lige så charmerende som du er? En fan

Jeg har spurgt over bordet. Gunilla og jeg er enige om, at vi er lige charmerende.

SVÆRMERIER
Kan du sige mig, hvordan man kan få pigerne til at sværme om en, og kan det lade sig gøre at få et Elvis-billede i BEAT? Pige- og Elvisfan

Jeg nøjes med at svare på spørgsmål nr. 2: Ja, det skal nok kunne lade sig gøre.

LANGT HÅR
Næsten alle popgrupper har langt hår. Hvorfor har I ikke? Bibs

Derfor.

PROB ER PROBY
Hvad hed den gruppe, som var med P. J. Proby i København? Stolpe

Gruppen var dansk, specielt opbygget til formålet med Melvis and his Gentlemen som grundstamme.

TOSSEDE
Vi er to drenge, som vil vide, om du selv laver spørgsmålene her i brevkassen, da vi til tider synes, de lyder for usandsynlige til at være sande.
Kjeld og Niels, Esbjerg

Til tider tager jeg mig til hovedet, når jeg læser, hvad folk spørger om. Det er kun de allermest fornuftige spørgsmål, som overhovedet kommer med.
Sir Henry (Ikke digter)

SKRIV til beat

KÆRE BEAT
Tillykke med jeres nye blad.
Det er vel nok en fuldtræffer, I har lavet der. Jeres billeder er fine. Bladets størrelse er også en træffer. Jeg bliver fast kunde til Beat.
Held og lykke i fremtiden.
Niels Hansen

Tak.

KÆRE BEAT
Hvordan kan jeg få nr. 1 og 2 af BEAT? Marianne Nielsen,
Kostræde, Lundby

Mange spørger om det samme. Vi har derfor undersøgt, hvad vi kan gøre for at komplettere jeres samling af BEAT-blade. Desværre er allehidtidige numre af BEAT helt udsolgt. Vi har imidlertid stadig klicheerne og kan muligvis genoptrykke de første numre. Vi vender tilbage til dette spørgsmål i et af de nærmeste numre.

KÆRE BEAT
Tusind tak for det dejlige blad. Det er det bedste popblad, som nogensinde er udkommet.
Ingelise Rasmussen

Der er ellers nok, som kritiserer det. Somme tider er vi lige ved at tro, at vi har taget helt fejl ved at lave BEAT.
Men så kommer vi i tanker om, at vi hver eneste gang sælger 75.000 eksemplarer. I købte det nok ikke, hvis I syntes, det var så dårligt.

KÆRE BEAT
Var det ikke en ide med en konkurrence om, hvilket gruppemedlem i Danmark, som er den populæreste?
Lene Knudsen,
Porsevej 7, Skagen

En ide var det, men vi synes, det var en dårlig ide. Det kunne let give misundelse i den gruppe, hvor vinderen blev fundet.

KÆRE BEAT
Hvorfor er BEAT steget til 2,95. Jeg kan godt se, der er flere farvebilleder, men alligevel.
Bente Mikkelsen
Helgesvej 12,
Frederiksberg

BEAT koster som det har gjort hele tiden, kun kr. 1,98. Hvor har du fået den ide fra?

KÆRE BEAT
Er det rigtigt, at Poul Steen Andersen er gået ud af Joe E. Carter's Group eller er det et af de sædvanlige rygter.
Tine

Poul Steen Andersen var ude af gruppen nogle ganske få dage, bl. a. da gruppen optrådte ved Rolling Stones-koncerterne. Men allerede ved Kings-koncerten i Tivoli var han med igen, og han har været det siden. Ingen i gruppen drømmer om at skulle undvære ham ved tonderne.

KÆRE BEAT
Vær venlig at undlade at skrive om Johnny Reimar. Selv om „Lille fregnede Louise" er solgt i 50.000 stk., er det i hvert fald ikke BEAT's læsere, der har købt den. Det er deres forældre.
Tom Hartvig, Årup, Fyn

Tak for din festlige tegning, som var vedlagt brevet. Vi har forøret Johnny Reimar den. Han grinede, og den sidder nu på væggen i hans kontor. Vi bliver ved at skrive om Reimar, når der er noget nyt. Hvis du virkelig har ret i, at hans plader kun kobes af forældre, glæder det os at kunne lave BEAT, så også forældre vil kigge i det. Og een ting til: Vi synes Johnny Reimar er alle tiders flinkeste gut — og dygtig.

KÆRE BEAT
Kommer der ikke snart .... og jeg synes ellers at ....
Peter Andersen, Odense
Ps. Til Idolbarometret stemmer jeg på Beatles.

Vi siger det igen: Det nytter ikke at stemme på „Idolbarometret" i samme brev som I skriver. Stemmer til idolbarometret skal skrives selvstændigt på åbent brevkort og adressen er: „Idolbarometret"
BEAT, Gasværksvej 10 A,
København V.

KÆRE BEAT
Hvorfor trætte os med billede af Sean Connery? Hellere hans flotte cigarer af nogle pin-up-damer.
Gregers Bjørn-Poulsen
Suensonsgade 33, K.

Dem er der så mange andre blade, som svælger i — blade, vi her inde selvfølgelig læser med STOR interesse.

Lolli-pops

Det gamle ord om, at en profet sjældent er agtet i sit fædreland, gælder i popbranchen mere for Lollipops end for nogen andre.

De tre Amagerdrenge har opnået en hel fantastisk popularitet i Sverige, hvor de i øjeblikket ligger som nr. 2 på vort søsterblad „Idolnytts" idolbarometer. Drengenes turnéplan for sommeren foreligger nu, og den fortæller om mere end hundrede gange optræden rundt omkring i de svenske folkeparker.

Men alt for længe har Lollipops været „set over hovedet" her i Danmark. Det er en fantastisk forskel. Blot man „går" de få kilometer over Øresund, er de tre drenge simpelthen „sagen". Her hjemme er de langsomt, men sikkert ved at arbejde sig opad. Deres plader sælges i et pænt oplag, og deres nye LP, som snart kommer på markedet i Danmark, har en kvalitet, som utvivlsomt vil bringe den op på salgslisterne.

Lollipops består af: Jørgen Lundgreen, (født 15/4. 1951), hans bror Torben Lundgreen (født 21/1. 1950), og deres morbror Paul Petersen (30/10. 1948).

Navnet „Lollipops" er det engelske ord for slikkepind, og papa Lundgreen fandt på navnet, fordi hans to drenge spiste flere slikkepinde end nogen andre dér i kvarteret. Lundgreen var, på det tidspunkt, Lollipops begyndte deres optræden, bogholder i et københavnsk firma, men han har nu helt helliget sig arbejdet som personal-manager for drengene.

Den svenske piratradio Radio Syd har gjort et stort arbejde for at gøre drengene kendte. Det var Radio Syd, som „opdagede" dem i sin tid, og piratradioens leder Britt Wadner har selvsagt siden næret en speciel kærlighed til de tre københavnerdrenge.

P.J. PROBY

Underholdningsbranchens amerikanske „Enfant terrible", P.J. Proby har efterhånden med eller mod sin vilje skabt sig et navn, som „scenekontrollørernes rædsel".

Billederne her er taget under hans besøg forleden i Sverige, hvor det for ethundredesyttende gang kom til uroligheder foran og omkring scenen.

P.J. Proby optrådte i en af Stockholms folkeparker Gröna Lund, hvor han fik en enorm succes. Han bragte de svenske teenagere i ekstase, som han også gjorde det hos de danske i KB-Hallen for en måneds tid siden. De unge tilskuere prøvede flere gange at storme scenen, men blev holdt tilbage af håndfast politi.

Probys sexede sceneoptræden blev til sidst for meget for en betjent. Som billedet viser, sprang betjenten op på scenen og begyndte at skælde P.J. Proby ud. Proby morede sig dejligt over det. Han løftede pegefingeren mod betjenten og sagde: „Ingen ballade her, min herre".

På det lille billede ses en af Probys fans, der forgæves forsøgte at komme op til sit idol, men blev holdt tilbage af politiet. Efter billedet at dømme gik politiet noget mindre hårdhændet til værks i Sverige, end vi har set det flere gange i København.

STJERNER I FARVER

ROY ORBISON

Roy Orbinson har overtaget pladsen som Amerika's populæreste popsanger. Elvis Presley har al mulig grund til at være tilfreds med sin arvtager.

Roy Orbison brød igennem i USA med „Only the Lonely" og i England med „In Dreams".

Han regner dog selv med, at hans virkeligt store gennembrud kom med pladen „Pretty Woman". Den har toppet hitlisterne over næsten hele verden, og den indbragte Roy Orbison den nette sum af en halv million dollars. Efter „Pretty Woman" har Roy Orbison haft endnu to hitplader, nemlig „Pretty Paper" og „Goodnight".

Roy Orbison har været på to lange turneer i England, hvor han fuldkommen erobrede de engelske teenagere. Han skulle have været på endnu en turné i England her i foråret. Den blev aflyst. Englænderne regner dog med at se ham igen til efteråret.

Han var for få uger siden på koncertbesøg i Sverige, hvor hans optræden blev publikumsmæssig fiasko. For de få, der var mødt frem, blev hans koncerter en oplevelse.

(se farvebilledet side 2)

TOM JONES

Tom Jones er den nye stjerne i den engelske popverden. Han er P. J. Probys hidtil største konkurrent.

Tom Jones er født den 7. juni 1942 under navnet Thomas Jones Woodward i Treforrest, Glamorgan. Som barn gik han i Treforrest Secondary Modern School, og som næsten alle sine kammerater sang han i byens kirkekor. Skønt 25 år gammel før han fik sit første hit, er Tom Jones ingen nybegynder indenfor showbusiness. Da han var 18 år gammel, begyndte han at slå på trommer i en række forskellige ukendte orkestre, med hvilke han turnerede England rundt.

Det var først, da han dannede sin egen gruppe The Playboys, at Tom Jones begyndte at synge. Gruppen spillede i London's popklubber, da et par repræsentanter fra pladeselskabet Decca hørte Tom Jones synge.

De tilbød ham en pladekontrakt, og han indspillede sin første plade „Chills and Fever". Hermed fulgte hans første skuffelse. „Chills and Fever" blev et totalt „flop". Den næste skuffelse, Tom Jones kom ud for, var da hans gruppe efter mange års kammeratskab forlod ham.

Han dannede sit nuværende backing-orkester The Squires, og indspillede sin anden plade „It's not unusual". Hermed var lykken gjort. Pladen gik direkte ind i Englands top tyve og erobrede snart førstepladsen. I øjeblikket ligger den på USA's top tyve. Hans tredie plade „Once upon a time" spadserer med stormskridt op ad de engelske hitlister.

Tom Jones har fået det højeste tilbud, der er tildelt en engelsk popstjerne for at deltage i en række fjernsynsudsendelser i USA. Samtidig med sin turne i USA til sommer skal Tom Jones til Hollywood for at indspille en prøvefilm. Man har tilbudt ham en filmkontrakt, hvis prøvefilmen falder heldigt ud.

Tom Jones skal tilbringe det meste af sin sommer i USA, derefter vil han holde sig en tiltrængt ferie på Bermuda-øerne, før han begynder sin store Englandsturne til oktober.

Tom Jones har fået tilnavnet „Tiger" på grund af sin aggressive sceneoptræden. Aggressiv er netop, hvad man kan kalde Tom Jones' karriere, som er præget af hans utrolige stædighed.

TOM JONES

beat

P.J. PROBY

beat

FRANCE GALL - DONEVAN - GEORGE HARRISON - TOM JONES - BEATLES - P.J. PROBY - SIR HENRY - GUNILLA LOLLIPOPS - ROY ORBISON - BILL HALEY - DEFENDERS -

NU KOMMER ELVIS